Cruisen in de Baltische Zee (Libelle, 2014)

Dat het op een boot is, blijkt de grootste troef van een cruisevakantie, zo ontdekte Libelle-medewerker Nathalie op haar allereerste vaarvakantie.

Het toppunt van glamour, dat is wat ik als achtjarige dacht toen ik elke week trouw naar The Love Boat keek. Sjieke avondjurken, mannen in smoking en sprankelend wit uniform, exotische locaties en zonsondergangen. Ik wist het zeker, later als ik groot was, zou ik een reis met de Pacific Princess boeken en een cocktail bestellen bij Isaac.

Fast forward 36 jaar, en of ik voor Libelle op cruise wou? Ik denk het wel. Zeker als hij in Kopenhagen vertrekt, en langs Tallinn, Sint-Petersburg, Helsinki en Stockholm vaart, een reeks steden die al een tijdje op mijn verlanglijstje staan.
Topazio, zo heet het dek waar mijn cabine zich bevindt, en het duurt even voor ik het juiste nummer vind. Niet omdat ik de weg kwijt ben, maar omdat de Costa Luminosa gigantisch blijkt. Nog volop aan het uitpakken, gaat het alarmsignaal. Gelukkig hebben ervaren cruise-veteranen me gewaarschuwd dat dit soort driloefening op de eerste dag de gewoonte is. Ik neem mijn reddingsvest onder de arm, en ga op zoek naar verzamelplaats B. Nu we hier allemaal op rijtjes staan, zie je hoe veel volk er mee vaart. Ik kom middenin een Italiaanse *famiglia* terecht, die elkaar enthousiast fotografeert in onelegante reddingsvesten. “Een cruise is de ideale familievakantie,” legt Cecilia uit. “Mijn ouders kunnen het rustig aan doen, mijn tieners hangen rond het zwembad, maken vrienden en gaan ’s avonds naar de disco, mijn man en ik genieten van de uitstappen. En elke avond eten we met zijn allen samen. Dit is de enige formule die iedereen tevreden houdt.”
En tevreden, dat ben ik een uur of twee later ook. Na een stevige omzwerving over het schip, van theater tot chocoladebar en van mini-golf-terrein tot sauna-met-zicht-op-zee, parkeer ik mezelf in een stoel op het bovenste dek, met zicht op Denemarken en de zonsondergang.

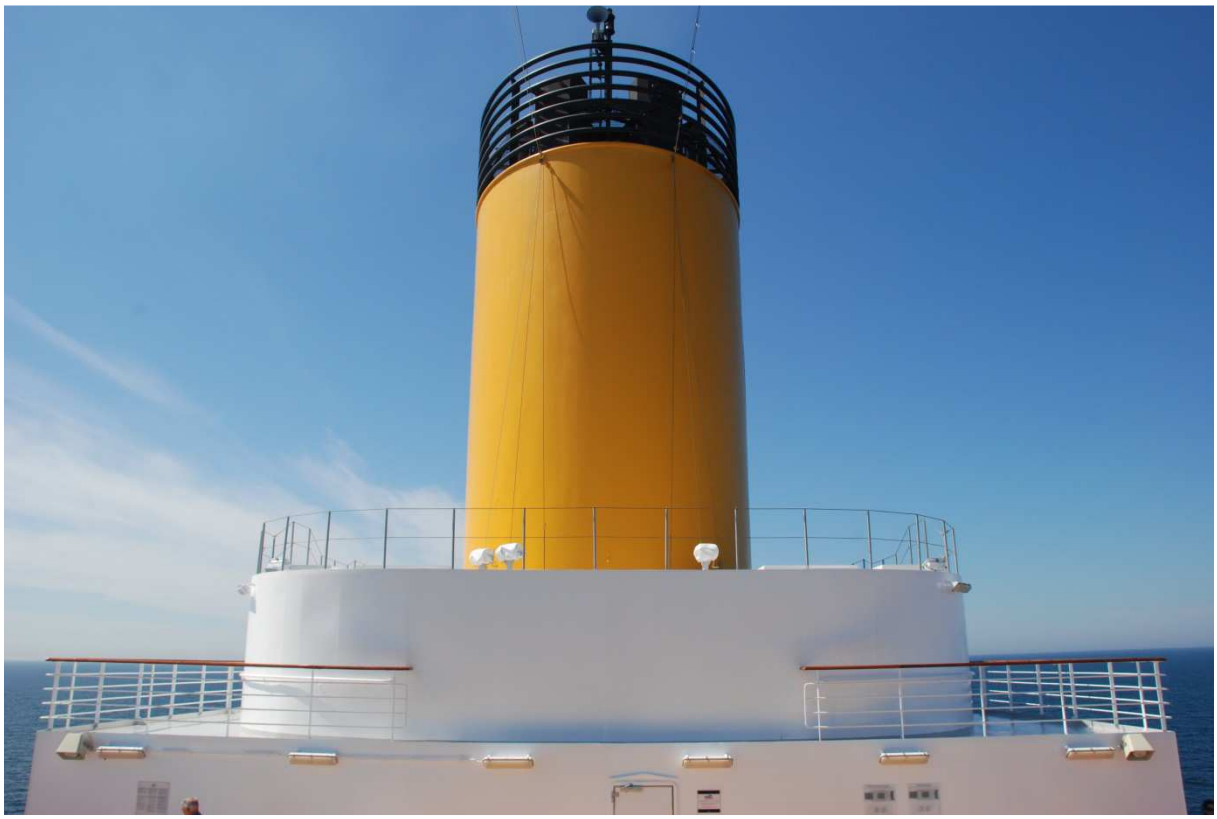

All at sea

At Sea, staat er bovenaan het programma dat ik die avond op mijn bed vind. Daarin informeert kapitein Guissepe Russo ons over de interessante plekken waar we in de loop van de volgende dag zullen langsvaren, en over de vele activiteiten aan boord. En neem dat 'vele' maar letterlijk. Vroege vogels kunnen al om halfnegen stretchen met de spa-instructeurs, na je ontbijt kan je bloemschikken, quizzen of salsa-lessen volgen, in de namiddag zijn er Italiaanse of schilderklassen, pingpongtornooien en bingo. Veel van mijn medepassagiers genieten van het schitterende weer aan en in een van de twee zwembaden, maar ik laat al die dingen aan mij voorbijgaan, voor de beste cruise-uitvinding ooit. Mijn privé-balkon. Drie vierkante meter absolute privacy met zicht op zee. Een paar meter boven mij liggen tientallen gasten rond het zwembad, nippend van hun glas wijn, hun hoofd meewiegend op het ritme van de muziek. Maar ik merk niets van die drukte. Niets zo rustgevend als een eindeloos uitzicht, en voeg daar een boek aan toe, en ik ben een gelukkige vrouw. Tot etenstijd, want dan moet er geluncht worden. Geen probleem op de Luminosa, met verschillende restaurants en buffetten verspreid over het schip. We varen onder Italiaanse vlag, dus ga ik voor pizza, in het gezelschap van een Frans koppel dat een paar mini-desserts deelt. Dit is hun dertiende cruise. "Omdat het zo romantisch is," giechelt de vrouw, die ik zo'n 60 schat. Haar man rolt met zijn ogen, maar hapt gretig toe als ze hem van haar tiramisu laat proeven. Later die week zie ik hen dansend *cheek to cheek* in de Elletra Grand bar.

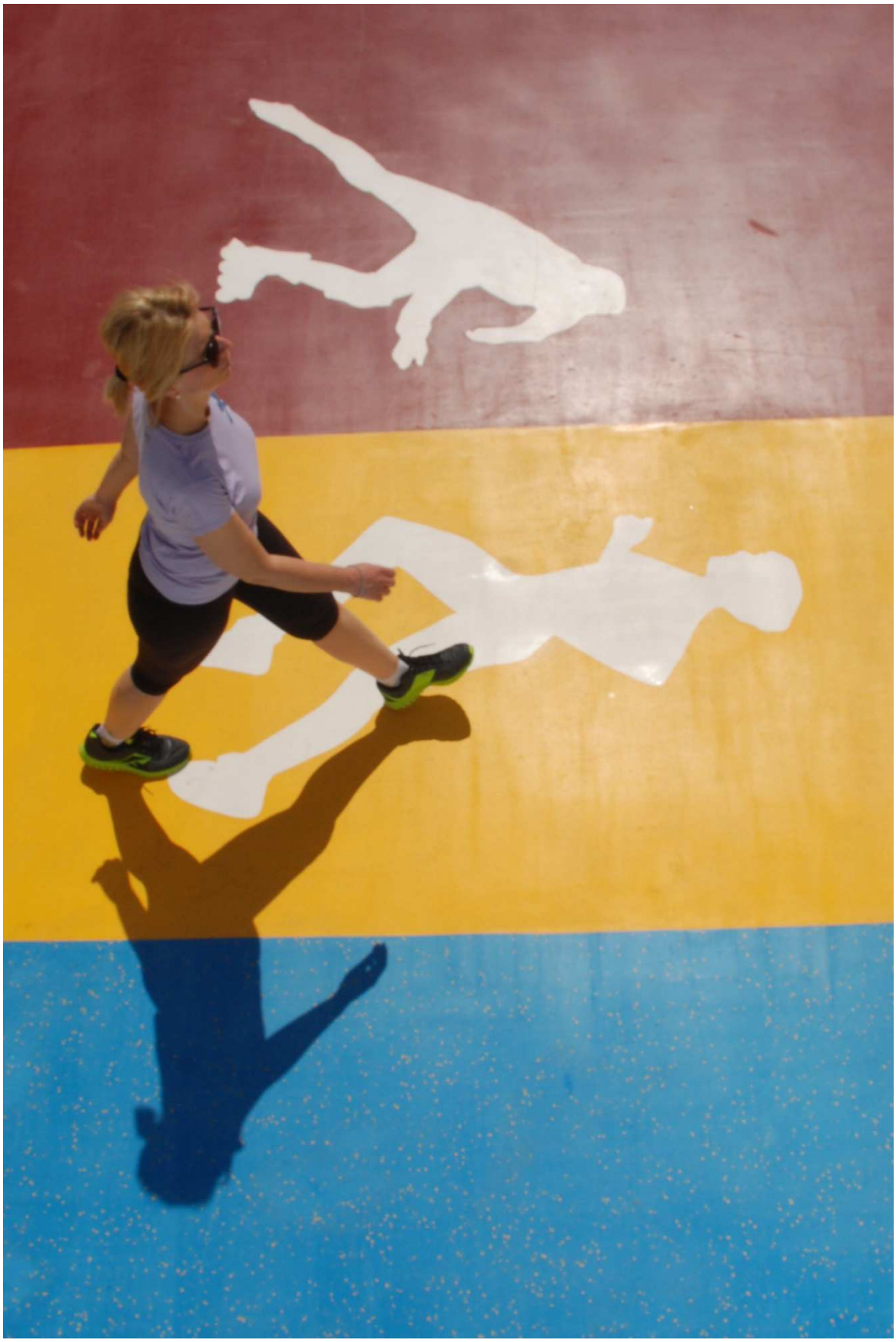

Als de zon mijn balkon in de steek laat, ben ik verplicht om op onderzoek te gaan. Medecruiser Birgit wist me te vertellen dat het meestal heel rustig is op het allerbovenste dek. Ze heeft gelijk. Van op een ligstoel onder de immense gele schoorsteen met de blauwe 'C' overschouw ik het schip. Een verdieping later lopen en snelwandelen sportievelingen zich in het zweet op de jogging-baan, maar hierboven, in mijn eentje, heb ik het gevoel alsof de Costa Luminosa helemaal van mij is. Al de hele dag neurie ik een nummer van Jamie Cullum. *I'm all at sea, where no one can bother me.* Zo voel ik me ook. Weg van de wereld.
Isaac is nergens te bespeuren als ik later die dag mijn eerste cocktail van de reis bestel, maar met mijn *frozen margherita* in de hand, ben ik weer even acht. Het is druk in de bar, want de Flash Musical Show is net afgelopen, en het publiek zet koers naar het restaurant. Het menu heeft een duidelijke Italiaanse toets, en dat maakt deze cruise ietwat verwarrend. Ik weet dat ik op de Baltische Zee vaar, ook omdat de dagen eindeloos zijn en de nachten zeer kort, maar het eten, de vele Italiaanse gasten en crewleden en het ietwat blitse decor doen Mediterraans aan. Dat heet het beste van twee werelden.

Tallinn

Wie op pad wil in de steden waar de boot aanlegt, kan een van de Costa-daguitstappen boeken, maar ik zie de stadsmuren van Tallinn van op mijn balkon, dus wandel ik gewoon op tien minuutjes naar de stad. Een stad die schoon geschrobd aandoet, meticuleus gerestaureerd in snoepkleurtjes. De hoofdstad van Estland is volgens mijn reisgidsje een van de oudste van Europa, en ze doet inderdaad middeleeuws aan. Ik begin mijn bezoek met een kopje koffie in een elegant koffiehuis, want in Tallinn is het een uur vroeger dan in Kopenhagen, en ik voel die gemiste slaap. Eenmaal opgepept, loop ik het indrukwekkende Raekoja plein op. Een gotische hal met spitse toren vraagt alle aandacht, hoe erg de folkloristisch uitgedoste obers ook hun best doen om je naar hun terras te lokken. Door smalle straatjes gaat het vervolgens omhoog, langs de oude stadsmuren naar de Alexander Nevski kathedraal, een Russische orthodoxe kathedraal door de tsaren gebouwd om de Esten te laten weten wie baas is. Nog hogerop kom ik in Toompea, bovenop de heuvel, met schitterende uitzichten op de oude stad. In deze wijk, die me een beetje aan Praag doet denken, is vandaag het Estse parlement gevestigd, en ik verdwaal met plezier in de straatjes vol elegante gebouwen en stoere kerken. Als je niet van de platgetreden paden afwijkt, is het allemaal nogal postkaarterig, maar wie goed kijkt, ontdekt ook coole koffiebars, trendy restaurants en kleine kunstgalerijen. Veel tijd voor de exploratie van Tallinns hippe kant heb ik niet, want om vier uur word ik al weer aan boord verwacht. Terwijl ik weer naar het schip loop, zie ik voor het eerst hoe immens de Costa Luminosa echt is. 17 dekken hoog, bijna 300 meter lang, dit is een reus.

Cruisen is vandaag misschien betaalbaar, maar het heeft nog altijd een glamoureus randje. Straks is er bijvoorbeeld een gala-diner. Omdat de haardroger in mijn cabine de kleinste ter wereld is, trakteer ik mezelf op een kappersbezoek. Gina, uit Genua, vertelt enthousiast over haar eerste zes maanden aan boord, terwijl ik door de grote ramen geniet van het uitzicht. Een kappersbezoek wordt nog aangenamer met zicht op zee, zo blijkt.
Kobaltblauwe avondjurken, veel pailletten en mannen in strak pak. Ik kies mijn mooiste jurk uit, maar blijk bepaald *underdressed*. Het indrukwekkendst is een Koreaanse dame in traditionele roze *hanbok*. Om het glamour-thema door te trekken, zak ik na het diner af naar het casino, waar een blackjackende jongeman zo vriendelijk is om het spelletje uit te leggen. Hij wint, en verliest, en geniet, maar gokken blijkt geen spektakelsport, dus eindig ik de avond in de Altair Disco, waar een paar tieners helemaal loos gaan op de Saturday Night Fever-oplichtende discovloer.

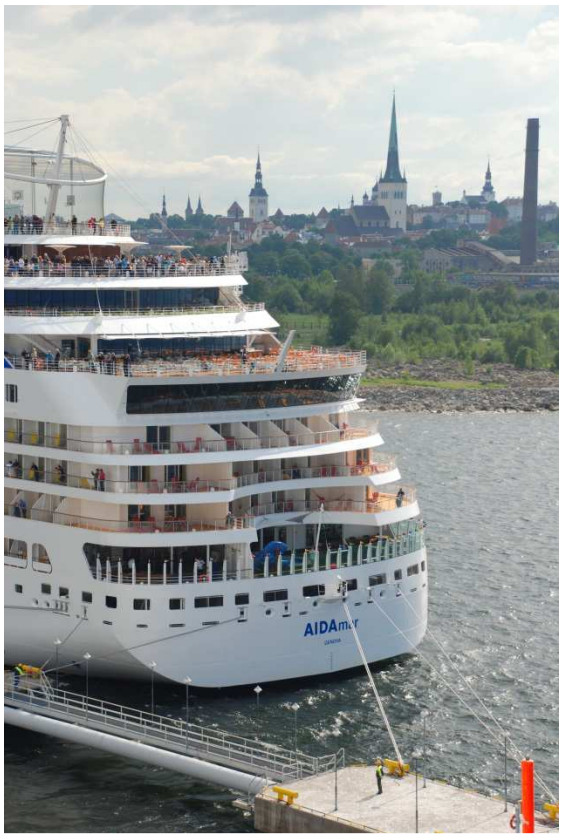

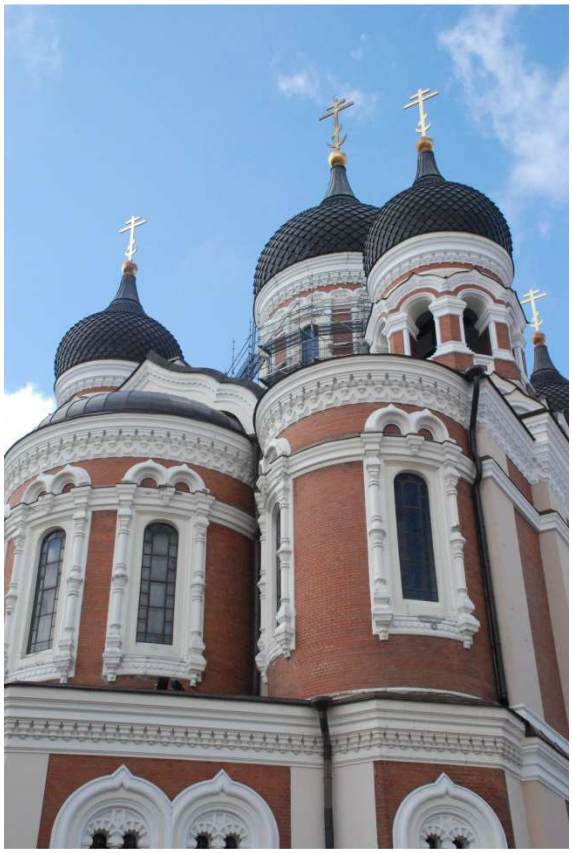

St-Petersburg
Dikke druppels kleven aan mijn raam als ik de volgende ochtend mijn gordijnen opendoe. Alles is grijs, en Sint Petersburg maakt niet echt een stevige eerste indruk. Wegens visa en andere administratieve perikelen kan je de Russische stad alleen bezoeken met een georganiseerde excursie, dus ben ik vandaag de slaafse volgeling van Anastasia. We steken de brede Neva-rivier over, en maken een korte stop aan de logge Isaak-kathedraal en de veel slagroomtaarterigere Nikolaskathedraal. Daarna rijden we de stad uit, richting Peterhof, een Versaille-achtig paleis waar de tsaren kwamen uitblazen als het in de stad te warm was. Tijd om het paleis zelf te bezoeken is er niet, dus stellen we ons tevreden met een paar van de 176 fonteinen en de mooie tuinen. Wegens veel wind is het best spannend op de *hydrofoil*, een jaren zeventig en zeer Sovjet-aandoend vaartuig dat ons terug naar de stad brengt. Hotsend en botsend steken we de baai over, maar eens op de Neva, dringt het pas echt tot me door. Ik ben in Sint Petersburg, Rusland. We leggen aan vlakbij het Hermitage, een van de mooiste musea ter wereld, waar je makkelijk een paar dagen in kunt verdwalen. Maar we hebben maar een dag, en krijgen dus een rondrit langs de hoogtepunten van de stad. Het Peter-en-Paulus-fort, het eerste gebouw van de stad, Nevski Prospekt, de centrale boulevard en het Marsveld, een immens park met de naam van de oorlogsgod, om Ruslands militaire triomfen te vieren. Brede lanen, klassieke gebouwen, ondanks de regen doet de stad heel elegant aan. Doordacht, ook. Misschien omdat ze amper 300 jaar oud is, en op vraag van Peter de Grote door een paar Italiaanse en Zwitserse architecten uitgetekend werd. Dat deze stad vol paleizen jonger is dan New York, vertelt Anastasia, en de inwoners trots zijn op hun erfgoed. Zo trots, dat ze moderne architectuur zo goed als buiten het centrum hebben gehouden sinds de val van de USSR. Zelfs de kleurrijke Kerk van de Verlosser op het Bloed lijkt een beetje ongepast, met zijn uienkoepels en juwelen-achtige versiering.

Een dagje Sint Petersburg is niet genoeg, dat is duidelijk als we terug richting Costa Luminosa rijden. Het is alsof ik in een sterrenrestaurant na de amuses naar huis ben gestuurd. Een beetje pruilend installeer ik me met mijn boek in het Sirius Café, om troost te zoeken in een kop warme chocolademelk met meringue. Nu het weer niet tot zonnebaden uitnodigt, is het plots een stuk drukker op het schip. Lounges en bars lopen vol, Carlo en Lisa hebben veel kandidaten voor hun wals-les en iedereen zit aan de cocktails. Dat verklaart de ambiance later die avond, op de Tropical Party aan het overdekte zwembad. Wie salsalessen gevolgd heeft, toont zijn nieuwe *moves*, beginnelingen worden ten dans gevraagd door Costa-dansers en muurbloempjes kunnen druk doen met drankjes en exotische hapjes.

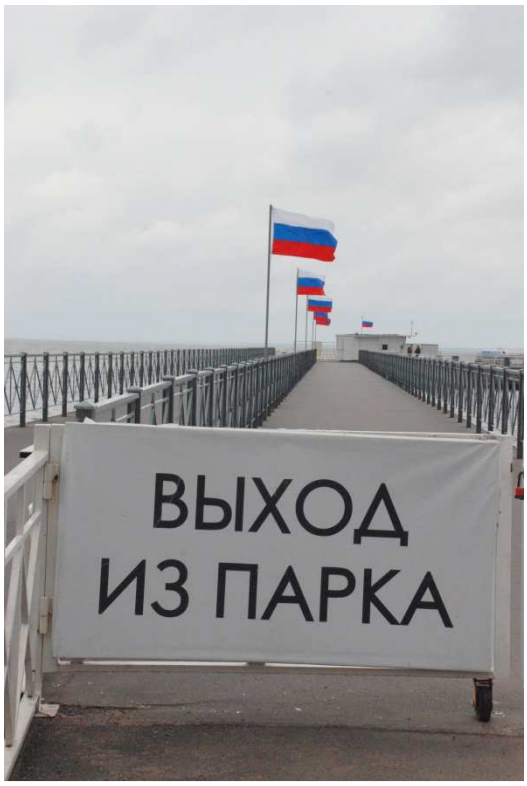
ВЫХОД
ИЗ ПАРКА

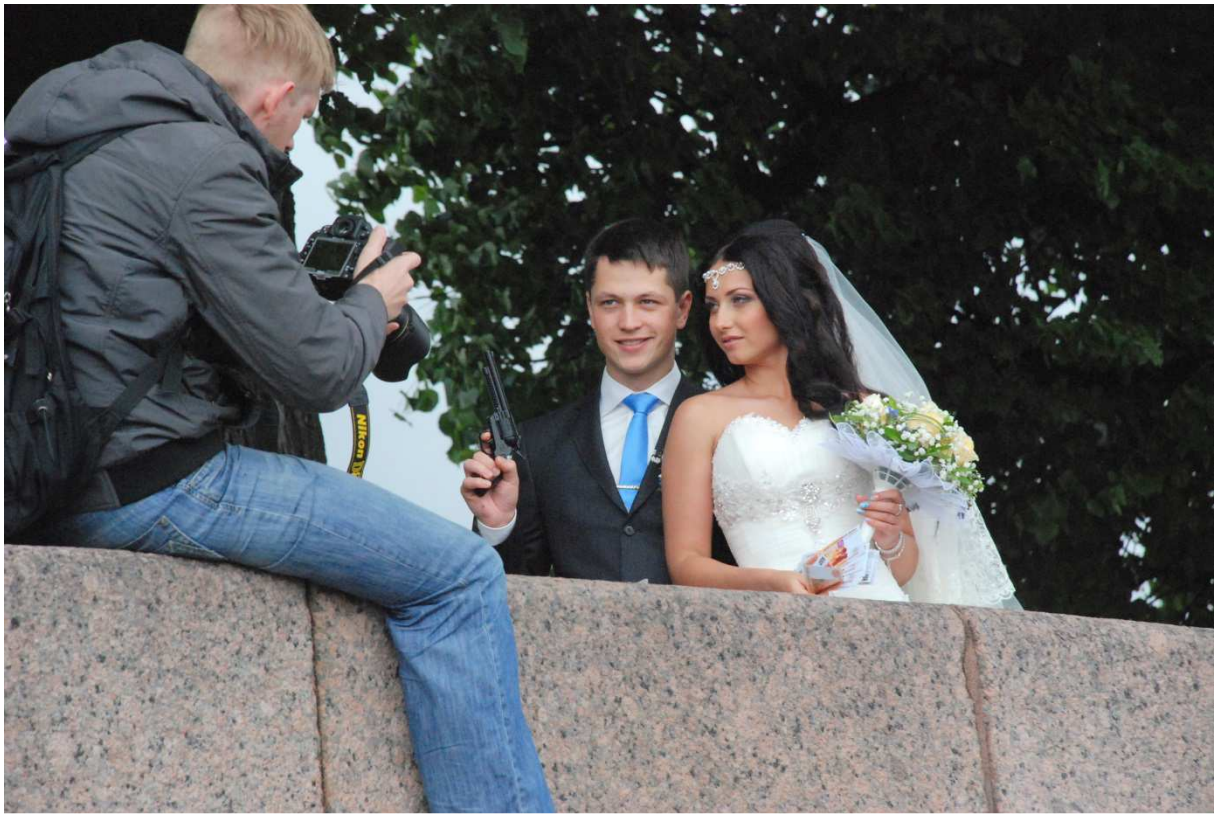

Helsinki

De opkomende zon, gefilterd door de mist, groene eilanden met hier en daar een warmrood huisje op, het kanaal dat naar de haven van Helsinki leidt is spectaculair. En ik mis er geen seconde van, want we zijn vannacht een uur teruggeschakeld en ik ben zeer vroeg wakker. De stad zelf ken ik een beetje, omdat ik er een paar jaar geleden op vakantie was, en dat is maar goed ook, want vandaag moeten we al om twee uur weer aan boord zijn. Net genoeg tijd om wat te shoppen, dus. Klassieker Marimekko, interieurwinkel Artek, warenhuis Stockman en Lindex -een soort H&M- staan op mijn programma, en al rondslenterend ontdek ik ook het ronduit geweldige Samuji. Blij met mijn buit neem ik de bus terug naar het schip. Mijn mede-cruisers blijken niet onder de indruk van de stad, en dat is jammer, want Helsinki is geweldig. Alleen, de stad moet het niet hebben van een pittoresk centrum of indrukwekkende monumenten, maar van de sfeer en leuke mensen, en dat vraagt wat tijd om te ontdekken. Cruisefans prijzen hun favoriete vakantie graag aan als een aaneenrijging van stedentrips, maar doen er goed aan ook te vermelden dat het om blitsbezoeken gaat. Wie zoals ik aan de trage kant is, en graag zijn tijd neemt, blijft dus een beetje op zijn steden-honger zitten. Gelukkig is dat de enige honger die je lijdt aan boord van een cruiseship, want eten is er genoeg. Op onze laatste avond gaan we met een heel gezelschap dineren in het gastronomische Club Luminosa restaurant, het enige dat ik nog niet uitgeprobeerd heb. Wie last heeft van keuzestress, zal het op deze cruise zwaar hebben, want het aanbod is op alle vlakken immens. Restaurants en bars, cursussen en schoonheidsbehandelingen, sporten en quizzen, verveling staat niet op het cruise-menu.

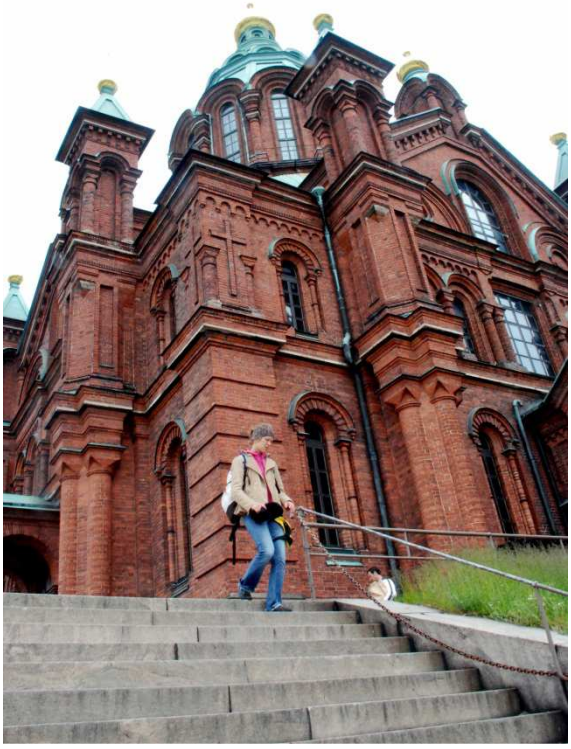

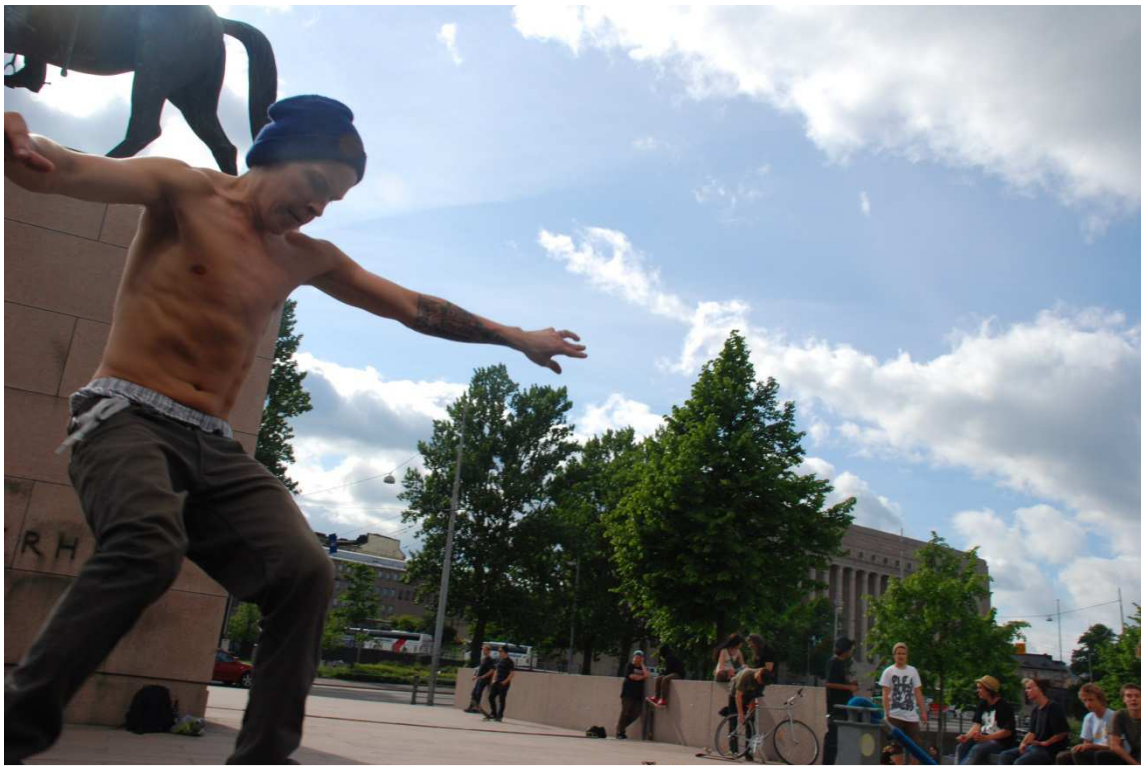

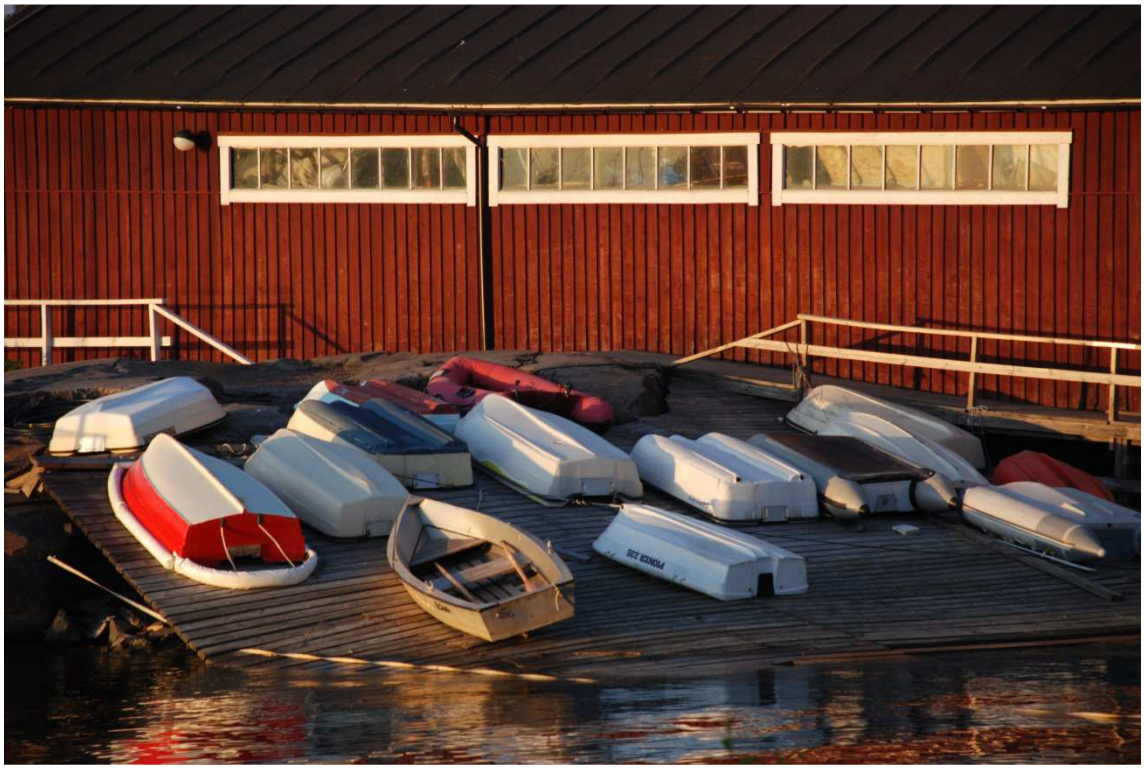

De volgende ochtend blijkt Stockholm al even indrukwekkend om binnen te varen als Helsinki. Ook al is het weer verre van schitterend, ik installeer me een laatste uurtje op mijn geliefde balkon om van het uitzicht te genieten. En van de zee, alweer zo strak als een laken. Dat blijkt voor mij uiteindelijk de grote charme van een cruise. Niet de cocktails en de gala-avond, niet het lekkere eten en de uitstappen, maar het feit dat je een week lang op zee doorbrengt.

KADER

Praktische Informatie

Libelle reisde met Thomas Cook Cruises naar de Baltische Staten en verbleef aan boord van de 4-sterren Costa Luminosa, één van de vlaggenschepen van Costa Cruises.

Een cruise van 8 dagen/7 nachten in vol pension boekt u al vanaf €648 per persoon via Thomas Cook Cruises. Meer informatie? Bij uw reisagent of raadpleeg www.thomascook.be.

-Cruisemaatschappijen houden niet van lege cabines, vandaar dat je soms heel interessante last-minute-aanbiedingen vindt. Een aanrader voor cruise-maagden die de formule willen uitproberen. Thomas Cook brengt een paar keer per jaar een cruise-krantje uit met de laatste aanbiedingen.

COSTA LUMINOSA